

[Hans Hansen (Rørby).]

Regeringen skal følge Mindretallene eller tage de Opgaver op, som disse ønsker. Man kan ikke kræve, at Budget og Skatter skal ned, og samtidig forlange en Mængde nye Opgaver taget op eller de Opgaver, der i Forvejen er taget op af Staten og findes udtrykt paa Finanslovens Udgiftsside, udvidet.

Paa et særligt Omraade er det kommet klart frem, nemlig gennem det af det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen fremførte Spørgsmaal om Aftenskoleundervisningen i Kristrup ved Randers, hvorvidt Bogen „Danmark for Folket“ maatte anvendes som Grundbog for Undervisningen i Samfundslære. Lad mig have Lov til at sige, at jeg synes, denne Bog er en underlig Blanding paa godt og ondt. Der er noget uangribeligt objektivt i den, men der er ogsaa en Mængde subjektivt Partiskvalder i den. Imidlertid, selv om jeg mener, at der er noget her, som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ret i, naar han paastaar, at det er forkert at anvende Skatteydernes Penge til Partiagitation, saa synes jeg ikke, denne Kritik i særlig Grad rammer Ministeren, idet han følger en Linie, som tidligere Undervisningsministre, ogsaa i Venstres Tid, har fulgt.

Der er intet nyt sket her. Fejlen er akkurat lige saa stor og akkurat den samme som i sin Tid, da Venstres Regering støttede den danske Folkehøjskole med Tilskud, og da Venstres Førere, f. Eks. J. C. Christensen, Klaus Berntsen og Pinstrup, mødte frem paa Skolerne i Gæsteroller og talte Venstrepolitik. Den Maade, Skatteydernes Penge bruges paa, naar Staten skal give Støtte til Undervisning og Kultur, maa blive subjektiv. Det Parti, der har Magten, bruger den, og jeg synes, det lyder noget af Hykleri, naar Venstre nu gør saa stort et Nummer ud af dette.

Det foreliggende Tilfælde er ikke en Smule mere oplagt end Ting, der er sket i Venstres Regeringstid, men nu føler Venstre sig traadt paa Tærne, og derfor hyler Partiet op. Det, der her er sket, er jo kun, at den nuværende Undervisningsminister følger det samme Princip, som Venstres Regering har fulgt. Det er ikke saa længe siden, vi her i Salen hørte en Diskussion mellem de ærede Medlemmer Hr. Vanggaard og Hr. Hartvig Frisch om, hvorvidt Staten skulde støtte moderne eller gammeldags Malerkunst ved sine Indkøb.

Nej, der er saamænd intet Systemskifte sket i nogen Henseende paa noget af de

Omraader, der har været kritiseret under Finanslovdebatten — og det er netop deri hele Fejlen ligger —, og saa længe Staten støtter disse forskellige Opgaver og Formaal, bliver det ikke anderledes. Det er problematisk, hvad Skatteydernes Penge skal bruges til, og det er en stor Uretfærdighed — det er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen i. Men Kritikken kan ikke med nogen Vægt rettes mod den nuværende Regering, al den Stund Partiet Venstre har anlagt denne Linie.

I Anledning af, at jeg havde sagt, at Socialdemokratiet havde kulmineret, sagde den højtærede Statsminister, da han havde Ordet, lige efter at Ordførerne havde talt, at det havde han hørt før; for ca. 30 Aar siden havde han hørt det af en nu afdød Venstre-Redaktør. Man maa jo egentlig sige, at denne Venstre-Redaktør har været en fremsynet Mand. Det er snart 30 Aar, siden Socialdemokratiet begyndte at tage de konservative Stemmer i Byerne. Det er for Resten et interessant Problem. Var her ikke noget for det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen at slaa efter i Bogen „Danmark for Folket“, denne saakaldte Materialesamling til Brug i Oplysningsarbejdet? Der staar nemlig i denne Bog en meget lærerig Afhandling om Socialdemokratiets Fremgang. Den tager egentlig først Fart, da Partiet begynder at føre Monopolpolitik, og da de faglige Interesser begynder at beherske Partiet. Socialdemokratiet har aldrig haft en Linie for sit Arbejde paa Reformpolitikken Omraade. Fra 1872 til Aarhundredskiftet stod Partiet jo i Stampe. I 1901 havde Partiet 27 416 Medlemmer, men i 1903 havde det kun 22 061, Partiet maatte altsaa miste 5 355 Medlemmer i denne Periode. Det var først, da Socialdemokratiet begyndte at lefle for de faglige Interesser, der kom Vækst i Partiet. Omtrent paa samme Maade som det konservative Parti har gjort det over for den monopoliserede Industri, har Socialdemokratiet slaaet sig paa de faglige Interesser, og det er ogsaa det, der samtidig har berøvet Partiet den politiske Slagkraft.

Den Venstre-Redaktør, som den højtærede Statsminister henviste til, har, som sagt, været en fremsynet Mand; Socialdemokratiet kulminerede nemlig som politisk Parti og gik over i Interesse-Politikken for ca. 30 Aar siden. Men saa længe Partiet har kunnet skyde Skylden for alt det onde paa Landstinget og har kunnet klare sig dermed, og saa længe det kan holde Folk hen med Snak om nogle Kommissioner, der sidder og regner ud, hvilken Politik der skal føres